

تغذیه بینه گل شاخه بریدنی سوسن با نیتروژن و پتاسیم

سasan علی نیایی فرد، سید جلال طباطبائی

دانشکده کشاورزی دانشگاه تبریز

گل سوسن یکی از مهم ترین گل های شاخه بریده می باشد، به منظور تغذیه بینه این گیاه با نیتروژن و پتاسیم آزمایشی در سال ۱۳۸۵ در گلخانه هایدروپوئنیک دانشکده کشاورزی تبریز صورت گرفت، آزمایش به صورت فاکتوریل در قالب طرح پایه بلوك های کامل تصادفی با چهار تکرار اجرا شد، فاکتور اول شامل نیتروژن با چهار سطح (میلی گرم در لیتر ۴۰۰، ۳۰۰، ۲۰۰، ۱۰۰) و فاکتور دوم پتاسیم با دو سطح (میلی گرم در لیتر ۱۰۰، ۲۰۰) بود. صفات اندازه گیری شده شامل: تعداد برگ، قطر گل، طول گل، مقدار کلرفیل، قطر ساقه، طول ساقه، نیتروژن، پتاسیم و تعداد گل بودند، نتایج نشان داد بیشترین مقدار کلرفیل مربوط به سطح نیتروژن ۴۰۰ میلی گرم در لیتر بود، بیشترین تعداد برگ در سطح نیتروژن ۳۰۰ و ۴۰۰ میلی گرم در لیتر مشاهده شد، حداقل مقدار نیتروژن و پتاسیم در تیمار با نیتروژن ۴۰۰ و پتاسیم ۲۰۰ میلی گرم در لیتر بود، در خصوص صفاتی از قبیل: طول گل، قطر گل، طول ساقه، قطر ساقه و تعداد گل تفاوتی بین سطوح نیتروژن و پتاسیم مشاهده نشد. با توجه به نتایج گرفته شده می توان تیمار با نیتروژن ۴۰۰ و پتاسیم ۲۰۰ میلی گرم در لیتر را به عنوان بهترین تیمار برای تغذیه گل شاخه بریده سوسن پیشنهاد نمود.